

Закон України «про захист суспільної моралі»

2. Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні поняття і терміни, використані у цьому Законі

Суспільна мораль - система етичних норм, правил поведінки, що склалася в суспільстві на основі традиційних духовних і культурних цінностей, уявлень про добро, честь, гідність, громадянський обов'язок, совість, справедливість.

Національні культурні цінності - моральні та естетичні ідеали, норми і зразки поведінки, мови, діалекти і говори, національні традиції і звичаї, історичні топоніми, фольклор, художні промисли і ремесла, твори культури і мистецтва, результати і методи наукових досліджень культурної діяльності, приміщення, споруди, предмети і технології, що мають історико-культурне значення, унікальні в історико-культурному відношенні території та об'єкти.

Сексуальний потяг - сукупність переживань, які притаманні людині як носію генів визначеної статі.

Сексуальні дії - сукупність дій і способів, спрямованих на задоволення сексуального потягу.

Порнографія - вульгарно-натуралістична, цинічна, непристойна фіксація статевих актів, самоцільна, спеціальна демонстрація геніталій, антиестетичних сцен статевого акту, сексуальних збочень, замальовок з натури, які не відповідають моральним критеріям, ображають честь та гідність людини, спонукаючи негідні інстинкти.

Твори, що пропагують порнографію – твори, в яких смакуються сцени сексуального насильства.

Продукція еротичного характеру – матеріали сексуальної спрямованості, зорієнтовані на доросле населення, які не збуджують в аудиторії низинні інстинкти, не є образливими.

Видовищні заходи еротичного чи сексуального характеру - будь-які форми публічного показу продукції еротичного характеру і (чи) сценічні дії сексуального характеру.

Еротичне мистецтво - зображення людини в розмаїтті її переживань, що відтворює красу людського тіла, одухотворяє сексуальність і стверджує справді людське у статевих відносинах з урахуванням статевовікових та індивідуальних особливостей людей.

Засіб масової інформації еротичного чи сексуального характеру – засіб масової інформації, який у цілому і систематично експлуатує інтерес до сексу, використовує сексуальну тематику як провідну.

Обіг продукції сексуального характеру - ввезення продукції сексуального характеру на територію України, виготовлення і (чи) зберігання такої продукції з метою її розповсюдження, реклама, розповсюдження такої продукції у будь-якій формі, в тому числі торгівля нею, проведення видовищних заходів сексуального характеру.

Державне регулювання і контроль обігу продукції сексуального характеру – застосування порядку та умов обігу цієї продукції, визначених законом і прийнятими на його основі нормативно-правовими актами, а також встановлення механізму захисту суспільної моралі, обов'язків державних органів, органів місцевого самоврядування, організацій, незалежно від форми

власності, по забезпеченню захисту суспільної моралі. Інші поняття і терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, визначених чинним законодавством України.

Стаття 2. Законодавство про захист суспільної моралі

Законодавство про захист суспільної моралі складається з цього Закону, інших Законів і нормативно-правових актів України щодо захисту суспільної моралі.

Стаття 3. Мета і завдання Закону.

Цей Закон має на меті забезпечення охорони суспільної моралі на території України, запобігання негативному впливові порнографії на свідомість та підсвідомість громадян, особливо неповнолітніх, шляхом державного регулювання і контролю обігу продукції сексуального характеру. Першочерговим завданням Закону є забезпечення захисту неповнолітніх від негативного впливу продукції, послуг і видовищних заходів сексуального характеру, а також від залучення їх до будь-яких видів обігу цієї продукції. Закон визначає порядок та умови обігу (ввезення, виготовлення з метою розповсюдження, зберігання з метою розповсюдження, розповсюдження) продукції, послуг, видовищних заходів еротичного характеру та забезпечення державного контролю за дотриманням законодавства у цій сфері.

Стаття 4. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на діяльність громадян, юридичних осіб, які зареєстровані та здійснюють свою діяльність на території України у сфері обігу продукції, послуг, видовищних заходів еротичного характеру, а також на діяльність органів державної влади у частині державного регулювання обігу в Україні продукції сексуального характеру.

Стаття 5. Підстави для розгляду справ про захист суспільної моралі. Застосування цього Закону будується на заявочному принципі. Суб'єкт, що здійснює розповсюдження продукції, зобов'язаний контролювати її відповідність вимогам Закону. У разі виникнення сумнівів щодо наявності у розповсюджуваній продукції ознак її належності до порнографії чи еротики, суб'єкт зобов'язаний звернутися до визначених Кабінетом Міністрів України органів за експертним висновком. Отримання до початку розповсюдження зазначеної вище продукції експертного висновку уповноваженого органу про відсутність зазначених ознак звільняє суб'єкта від відповідальності, встановленої чинним законодавством.

РОЗДІЛ II. Захист суспільної моралі та порядок обігу продукції і видовищних заходів сексуального характеру

Стаття 6. Основні напрями державної політики у сфері захисту суспільної моралі

Змістом державної політики у сфері захисту суспільної моралі є створення органами державної влади необхідних правових, економічних, організаційних та інших умов, які сприяють реалізації права на інформаційний простір, вільний від матеріалів, що становлять загрозу суспільній моралі. Основні напрями державної політики у сфері захисту суспільної моралі: розвиток освіти, культури, науки; дотримання законодавства України, Європейської конвенції прав людини, інших міжнародних документів,

ратифікованих Україною; встановлення ефективного контролю за обігом продукції, що становить загрозу суспільній моралі.

Стаття 7. Цілі захисту.

Захист суспільної моралі передбачає: запобігання розповсюдженню інформації, яка може становити загрозу суспільній моралі; запобігання публікації і розповсюдженню інформації, яка містить порнографію; обмеження обігу продукції сексуального характеру; забезпечення державою недопущення розповсюдження інформації, що надходить через засоби масової інформації і може завдати шкоди суспільству, особливо неповнолітнім; недопущення переміщення через державний кордон України масової інформації, забороненої чинним законодавством України.

Стаття 8. Першочергові об'єкти захисту.

Першочерговими об'єктами захисту в галузі інформаційної діяльності є: система інформування населення; засоби формування громадської думки; система життєвих цінностей населення.

Стаття 9. Заборона виготовлення та обігу порнографічних матеріалів і предметів (продукції).

Виготовлення з метою розповсюдження та рекламування порнографічних матеріалів і предметів (продукції) заборонено. Торгівлю друкованими виданнями, кіно-, відеоматеріалами, зображеннями чи іншими предметами (продукцією) порнографічного характеру, а також кіновідеопрокат і демонстрування такої продукції заборонено.

Стаття 10. Розповсюдження продукції еротичного характеру.

Продукція еротичного характеру може розповсюджуватися тільки за умови недоступності її неповнолітнім і не нав'язування споживачам. Заклади, де продають чи демонструють продукцію еротичного характеру, мають бути розташовані не ближче ніж за 500 м до освітніх установ для неповнолітніх, від пам'яток історії та культури, ритуальних об'єктів, будинків для відправлення релігійних культів. Функціонування таких закладів здійснюється за спеціальним дозволом органів місцевого самоврядування. Для розповсюдження продукції еротичного характеру необхідно отримати відповідну ліцензію. Розповсюдження цієї продукції та послуг дозволяється тільки за правилами (місце, час, інші умови), які визначають органи місцевого самоврядування. При цьому повністю забороняється будь-яка участь неповнолітніх.

Стаття 11. Захист неповнолітніх при розповсюдженні матеріалів сексуального характеру. Продаж, а також демонстрація матеріалів сексуального характеру неповнолітнім заборонено. Виробництво, розповсюдження та володіння еротичними матеріалами особами до 18 років заборонено. Заборонено розповсюдження, продаж чи демонстрацію еротичних матеріалів у місцях або засобами, до яких можуть отримати доступ неповнолітні. З метою захисту фізичного та морального здоров'я неповнолітніх не дозволяється: використання неповнолітніх при ввезенні, виготовленні, зберіганні з метою розповсюдження, розповсюдженні продукції сексуального характеру, порнографічних предметів і матеріалів, проведенні видовищних заходів сексуального характеру; розповсюдження продукції сексуального характеру, порнографічних матеріалів і предметів, проведення видовищних заходів сексуального характеру серед неповнолітніх; використання образів

неповнолітніх, які експлуатуються, у будь-якій формі, в продукції сексуального характеру, проведенні видовищних заходів сексуального характеру.

Стаття 12. Заборона на розповсюдження продукції, що містить елементи порнографії. Забороняється реалізація друкованої, кіно-, відео-, радіо-, теле- та інших видів продукції, у змісті якої: міститься деталізоване зображення згвалтування; вміщуються відверті описи і зображення техніки коїтусу та любовних ігор (крім літератури зі статевого виховання); використовується вульгарна та ненормативна лексика, що принижує честь, гідність громадян; вміщуються оголошення про інтимні зустрічі за винагороду (виключаючи шлюбні) та девіантні форми інтимних стосунків чи продаж предметів і продукції еротичного характеру, а також їх рекламу (окрім спеціальних пунктів реалізації продукції еротичного змісту).

Стаття 13. Захист неповнолітніх під час телетрансляцій.

Всім телекомпаніям, які перебувають під юрисдикцією України і відповідають Закону України "Про телебачення і радіомовлення", забороняється транслювати програми, які містять порнографію і тим самим можуть серйозно зашкодити фізичному, духовному чи інтелектуальному розвитку неповнолітніх. Ця вимога поширюється і на програми еротичного характеру, крім випадків, коли виконані вимоги цього Закону про час такої трансляції чи її технічне забезпечення. У випадку порушення вимог цієї статті ліцензія телекомпанії скасовується у встановленому чинним законодавством порядку.

Стаття 14. Обов'язковість ліцензування. Усі види діяльності по обігу продукції сексуального характеру здійснюються за наявності ліцензії. Ввезення на територію України, виготовлення, зберігання з метою розповсюдження та тиражування продукції, здійснення послуг і проведення видовищних заходів сексуального характеру, а також експертна діяльність у сфері обігу продукції і видовищних заходів сексуального характеру здійснюються за умови наявності спеціального дозволу (ліцензії) на кожний вид діяльності. Видача ліцензій на ці види діяльності та їх анулювання здійснюється органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України ліцензувати діяльність у сфері обігу продукції, послуг і видовищних заходів сексуального характеру та здійснювати державний контроль за обігом продукції та видовищними заходами сексуального характеру. Ліцензія видається терміном від 1 до 5 років. Продовження терміну дії ліцензії здійснюється у порядку, встановленому для її отримання. Не можуть мати ліцензії громадяни України: віком до 21 року; визнані судом недієздатними чи обмежені судом у дієздатності; які відбувають покарання у місцях позбавлення волі за вироком суду; які мають судимість за втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність, за тяжкі злочини проти життя, здоров'я, волі і гідності особи, а також за особливо небезпечні злочини. Не можуть мати ліцензії іноземні громадяни чи особи без громадянства. Не можуть мати ліцензії на експертну діяльність у сфері обігу продукції, послуг і видовищних заходів сексуального характеру, пов'язану з визначенням видів продукції, послуг і видовищних заходів сексуального характеру, а також умов їх розповсюдження, громадяни, котрі зареєстровані як індивідуальні підприємці, а також фізичні та юридичні особи, котрі мають ліцензію на ввезення, виготовлення, зберігання чи розповсюдження продукції, надання

послуг і проведення видовищних заходів сексуального характеру. Порядок ліцензування діяльності з обігу продукції сексуального характеру і положення про ліцензування діяльності в сфері обігу продукції, послуг і видовищних заходів сексуального характеру в Україні розробляється і затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Розповсюдження продукції сексуального характеру.

Розповсюдження продукції сексуального характеру допускається у спеціально відведених місцях в порядку, що встановлюється органами місцевого самоврядування. Забороняється розповсюдження продукції сексуального характеру у приміщеннях житлових будинків, органів державної влади, закладів культури і мистецтва, підземних переходах, станціях метрополітену, з вуличних лотків, на ринках, а також у кіосках і пересувних павільйонах. Органи державної влади та місцевого самоврядування можуть визначати території і місця, в яких може бути заборонено розповсюдження продукції і проведення видовищних заходів сексуального характеру, виходячи з місцевих умов, звичаїв і традицій. Допускається розповсюдження продукції сексуального характеру у спеціалізованих медичних закладах, які мають ліцензію для надання медичної допомоги особам з сексуальними розладами.

Стаття 16. Розповсюдження продукції сексуального характеру засобами масової інформації Розповсюдження засобами масової інформації продукції еротичного чи сексуального характеру по пошті допускається тільки у закритій непрозорій упаковці, інше розповсюдження допускається тільки у спеціально відведених місцях у непрозорій упаковці. Не допускається детальне зображення статевих органів на обкладинці таких видань.

Трансляція радіо- і телепрограм сексуального характеру допускається з 23 годин до 6 годин, якщо інше скорочення часу трансляції не передбачено органами місцевого самоврядування, і тільки за умови кодування сигналу - захисту аудіовізуальної продукції сексуального характеру за допомогою спеціальної обробки сигналу, що виключає можливість його прийому без спеціальних технічних засобів (декодуючих пристроїв), які надаються центром, що здійснює передачу сигналу. Організація, що здійснює розповсюдження продукції сексуального характеру за умови кодування сигналу, повинна блокувати передачу кодованого сигналу таким чином, щоб особа, яка не має декодованого пристрою, не могла здійснити прийом такого сигналу. Перед трансляцією радіо-, телепрограм сексуального характеру аудиторія має бути попередньо повідомлена про характер програми та недопустимість її перегляду чи прослуховування неповнолітніми.

Стаття 17. Науково-популярні заходи сексуального характеру Науковий, художній, естетичний і моральний рівень популярних лекцій, курсів з історії еротичного мистецтва в навчальних закладах, пізнавальних програм сексологічних центрів та асоціацій забезпечують установи, товариства та організації, що їх готують і проводять.

РОЗДІЛ III. Участь у міжнародному інформаційному обміні

Стаття 23. Міжнародний обмін у сфері інформації

Міжнародний обмін інформацією здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, іншими законодавчими та нормативними правовими актами України, її міжнародними угодами.

Стаття 24. Обмеження при здійсненні міжнародного інформаційного обмін.

у Ввезення з метою розповсюдження на територію України продукції порнографічного характеру, іншої інформації, яка загрожує суспільній моралі, забороняється, за винятком випадків, коли окремі зразки останньої вбачаються необхідними з метою досліджень. Можливість ввезення на територію України такої інформації визначається Радою у кожному окремому випадку. Юридичні чи фізичні особи можуть оскаржити у судовому порядку дії посадових осіб з обмеження міжнародного інформаційного обміну, якщо такі дії не обґрунтовані та порушують їхні права.

Стаття 25. Відповідальність за порушення під час міжнародного інформаційного обміну.

За протиправні дії під час здійснення міжнародного інформаційного обміну фізичні та юридичні особи України та іноземних держав, особи без громадянства на території України несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством України.

РОЗДІЛ IV. Відповідальність за порушення цього закону

Стаття 26. Підстави відповідальності Підставами відповідальності за порушення цього Закону є безпосереднє невиконання, порушення, створення перешкод для реалізації норм, закладених у його статтях, а також в інших законодавчих актах, названих у ньому.

Стаття 27. Суб'єкти відповідальності.

Суб'єктами відповідальності є фізичні та юридичні особи України та іноземних держав, особи без громадянства, що ведуть інформаційну та іншу діяльність на території України і допустили порушення цього Закону, а також інших законодавчих актів, названих у ньому.

Стаття 28. Відповідальність за порушення законодавства про захист суспільної моралі

Порушення законодавства України про захист суспільної моралі тягне за собою цивільноправову, або адміністративну, або кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством України. За порушення порядку обігу продукції і видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру встановлюється штраф до 200 мінімальних заробітних плат, а також скасування свідоцтв про реєстрацію та ліцензій на мовлення. Ввезення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів і творів тягне за собою кримінальну відповідальність згідно з Кримінальним кодексом України. Відповідальність не передбачається, якщо фізична чи юридична особа має висновок про відповідність продукції законодавству України про захист суспільної моралі і можливість її обігу, виданий у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 29. Оскарження неправомірних дій.

Неправомірні дії посадових осіб органів державної влади і місцевого самоврядування, засобів масової інформації та інших фізичних і юридичних осіб, порушення ними норм цього Закону можуть бути оскаржені відповідно до Цивільного, Цивільного процесуального кодексів України та Кодексу України про адміністративні правопорушення з метою захисту права, що порушується,

або інтересу, що охороняється законом, а також розв'язання спорів між організаціями і трудових спорів.

Стаття 30. Розгляд спорів Спори, які виникають у зв'язку з порушеннями цього Закону, розв'язу-ються судом, іншими державними органами у межах їхньої компетенції та відповідно до порядку, встановленого чинним законодавством України.

Стаття 31. Контроль за дотриманням законодавства про захист суспільної моралі. Контроль за дотриманням законодавства про захист суспільної моралі у межах своєї компетенції здійснюють Міністерство культури і мистецтв України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство юстиції України, Міністерство освіти України, Міністерство внутрішніх справ України, Генеральна прокуратура України, Державна митна служба України, Державний комітет інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення.